

Αυτογκόλ στην οικονομία

Το δεινό μου κείμενο, που δεν
θα δημοσιεύσω, γιατί συνειδητά
α εσωπρωτά της Ένωσης για το
δέμα και σφαλμάτων μερικών
στοιχεία.

του Κώστα Σημίτη

Η Νέα Δημοκρατία είχε εξαγγείλει πριν από τις εκλογές, ότι πρόκειται να βρει «καμένη γη». Και για να είναι σαφείς οι ευθύνες για την δήθεν «καμένη γη» θα προβεί σε απογραφή της κατάστασης. Όλοι γνωρίζουμε επίσης, ότι σύμφωνα με τη συνθήκη του Μάαστριχ, εάν το δημοσιονομικό έλλειμμα μιας χώρας της ΟΝΕ ξεπεράσει ποσοστό 3% του ΑΕΠ ενεργοποιούνται οι ρυθμίσεις εκείνες της συνθήκης που προβλέπουν από συστάσεις έως και κυρώσεις για τη χώρα αυτή. Στην περίπτωση της Πορτογαλίας η επέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μετά την απογραφή που έγινε με πρωτοβουλία της νέας συντηρητικής κυβέρνησης, οδήγησε σε θεαματική πτώση των ρυθμών αύξησης του ΑΕΠ, απολύσεις, ύφεση και μεγάλη ανεργία.

Η κυβέρνηση με βάση όλα τα παραπάνω είχε δύο επιλογές. Η πρώτη να εγκαταλείψει τους ισχυρισμούς της, ότι βρήκε «καμένη γη» και να ασκήσει την οικονομική της πολιτική λαμβάνοντας υπ' όψη τις ιδιαιτερότητες του 2004, τις αυξημένες δαπάνες των Ολυμπιακών Αγώνων αλλά και τα διάφορα αιτήματα που προβάλλονται έντονα μετά

μια προεκλογική περίοδο συνεχών υποσχέσεων εκ μέρους της. Η δεύτερη ήταν να αναφέρει πλήρως όσα στοιχεία έχει για να αποδείξει την δήθεν «καμένη γη», να ανακοινώσει ταυτόχρονα τη νέα πολιτική δημοσιονομικών περιορισμών, στην οποία την οδηγεί η κατάσταση και να διαπιστώσει πια ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για την ικανοποίηση των εκλογικών εξαγγελιών. «Καμένη γη» με αύξηση δαπανών δεν συμβιβάζονται.

Η κυβέρνηση ούτε το ένα ούτε το άλλο κάνει. Η κυβέρνηση παρά το νόμο άλλαξε τον τρόπο ταξινόμησης ορισμένων κατηγοριών δαπανών και εσόδων, και μας πληροφόρησε κατόπιν τούτου, ότι το έλλειμμα του 2003 έφτασε το 2,95% του ΑΕΠ. Μας πληροφόρησε για το έλλειμμα αλλά για την πολιτική που θα ακολουθήσει τηρεί απόλυτη σιωπή. Τις διαπιστώσεις αυτές τις ανακοίνωσε με μια υπηρεσιακή επιστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το έλλειμμα είναι λοιπόν, κατά τη Νέα Δημοκρατία, κοντά στο 3% αλλά δεν είναι πάνω από το 3%. Είναι κοντά στο 3% για να μπορέσει η Νέα Δημοκρατία να καταγγείλει την προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά όχι έστω ελάχιστα πάνω από το 3%, ώστε να μην ενεργοποιηθούν οι μηχανισμοί επιβολής κυρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Νέα Δημοκρατία παίζει έτσι επικίνδυνα παιχνίδια. Θέλει και την πίτα ολόκληρη -τη μη παρέμβαση της Ευρωπαϊκής

Επιτροπής- και το σκύλο χορτάτο –την ικανοποίηση του ακροατηρίου της, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πράγματι τα έκανε θάλασσα. Τέτοια θαύματα όμως δεν γίνονται. Ο μόνος που κινδυνεύει να τα κάνει θάλασσα είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Χρειάζεται πρώτα απ' όλα να διαπιστώσουμε ότι «καμένη γη» δεν μπορεί να υπάρχει ακόμη και αν το έλλειμμα του 2003 είναι στο επίπεδο του 3% του ΑΕΠ περίπου. Τότε «καμένη γη» θα είχαν χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία με διαπιστωμένα ελλείμματα πολύ πέραν του 3% αλλά και άλλες χώρες της Ένωσης που πρόκειται το 2004 να υπερβούν το 3%. Κανείς δεν μίλησε για δημοσιονομική καταστροφή, για δημιουργική λογιστική, για εξαπάτηση των πολιτών σε όλες αυτές τις χώρες, κανείς δεν μίλησε με όλα αυτά τα ηχηρά λόγια που μιλάει η Νέα Δημοκρατία.

Δεύτερη αναγκαία η διαπίστωση είναι ή ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δούλεψε με ακρίβεια μικροχειρουργού και αύξησε μεν τα ελλείμματα αλλά τα συγκράτησε κάτω του επικίνδυνου ορίου κατά εκατοστά του εκατοστού, ή η σημερινή κυβέρνηση έκανε τους λογαριασμούς όπως τη βόλευε πολιτικά και οδήγησε το έλλειμμα κοντά αλλά όχι στο 3% για να δυσφημίσει μεν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά να μη μας ενοχλήσουν «οι αφελείς» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το

δεύτερο είναι προφανώς η αλήθεια. Η Νέα Δημοκρατία παρουσίασε μια λογιστική άσκηση που γεννά υποψίες σε κάθε τρίτο και έπεσε η ίδια στην παγίδα που έστησε για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η κυβέρνηση προτίμησε επομένως, αντί μία από τις δύο λογικές επιλογές που αναφέρθηκαν, μια τρίτη και χειρότερη. Έστησε ένα σκηνικό που επειδή είναι τόσο εξωφρενικά πλασματικό θα οδηγήσει στη παρέμβαση της Επιτροπής και για το 2003 και για το 2004. Παρέμβαση της Επιτροπής που θα έχει ως πιθανό αποτέλεσμα αυστηρούς περιορισμούς με αρνητικά αποτελέσματα στους ρυθμούς ανάπτυξης, τις αμοιβές των εργαζομένων, τις συντάξεις και το κοινωνικό κράτος.

Εάν ήθελε η Νέα Δημοκρατία μία πραγματική απογραφή θα συγκροτούσε μία ομάδα εγνωσμένης αντικειμενικότητας με συμμετοχή της Τράπεζας Ελλάδος, γνωστών εμπειρογνημόνων κύρους και εκπροσώπους του Κοινοβουλίου. Θα εφάρμοζε μία ανοιχτή, έγκυρη και αξιόπιστη διαδικασία απογραφής. Όχι μία πρόχειρη, κομματική, προσχεδιασμένη και προκατειλημμένη συρραφή με προαποφασισμένο στόχο. Η Νέα Δημοκρατία δεν έκανε καν αυτό που ανακοίνωσε στη Βουλή στις 27 Νοεμβρίου 2003, τη συμμετοχή της

Τράπεζας της Ελλάδος και του Ελεγκτικού Συνεδρίου στη διαδικασία της απογραφής.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε μια περίοδο που έχει χαρακτηριστικά εξαίρεσης. Το 2004 θα πρέπει να δαπανηθούν όλοι οι απαραίτητοι πόροι για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το 2004 είναι σε σύγκριση με άλλες χρονιές η χρονιά με την υψηλότερη δαπάνη για τους Αγώνες. Είναι ως εκ τούτου αναμενόμενο ότι πρόσκαιρα θα αυξηθούν τα ελλείμματα. Όπως είναι αναμενόμενη η αύξηση δαπανών λόγω της δραστηκής αιφνίδιας αύξησης των τιμών πετρελαίου. Όμως οι δυσκολίες αυτές ήταν γνωστές πια στο τέλος Μαρτίου, όταν άρχισε η κομματικά υπαγορευμένη απογραφή. Το συμπέρασμα: Η κυβέρνηση ατυχεί στους χειρισμούς της. Έκρουσε μόνη της τον κώδωνα του κινδύνου, μεγαλοποίησε τα προβλήματα και τώρα θα βρεθεί σε αδυναμία να συμμορφωθεί προς τις αυτονόητες υποδείξεις της Επιτροπής. Θα εκθέσει τη χώρα αδικαιολόγητα γιατί θα επισημαίνει μεν τα δήθεν ελλείμματα, αλλά δεν θα μπορέσει να επιτύχει τον περιορισμό τους. Εκτός αν κάνει ένα πρωτοφανή σκληρό περιορισμό δαπανών ή μια δραστηκή αύξηση της φορολογίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Τώρα λοιπόν η ελληνική οικονομία θα υποστεί όλες τις αρνητικές συνέπειες μιας καχύποπτης επιτήρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κυβέρνηση αποφάσισε να διαμορφώσει μια εικόνα που τη βολεύει πολιτικά στην αντιπαράθεσή της με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά δεν εξέτασε αν ωφελεί τη χώρα και τι επιπτώσεις έχουν οι ενέργειές της.

Οι αναγνώστες θα αναρωτηθούν ίσως: μπορεί η κυβέρνηση να παρουσιάζει μια κατάσταση όπως της αρέσει; Η απάντηση είναι ναι. Στις 20 Απριλίου ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δήλωσε ότι η χώρα μας έχει το χαμηλότερο βιοτικό επίπεδο μαζί με την Πορτογαλία. Δήλωσε: «σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης το κεφαλήν εισόδημα της χώρας βρισκόταν στο 70,9% του μέσου όρου των 15». Και όμως στην ιστοσελίδα της Eurostat το βιοτικό επίπεδο της χώρας βρίσκεται το 2003 στο 73,6% του ευρωπαϊκού μέσου όρου και αναμένεται να φτάσει το 2004 το 75,6% δηλαδή 7 μονάδες πάνω από την Πορτογαλία.

Από τις δηλώσεις των κυβερνητικών στελεχών για την οικονομία προκύπτει ότι την κυβέρνηση απασχολεί μόνο το θέμα τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ο πολίτης όμως πρωτίστως ενδιαφέρεται για το τι θα κάνει η κυβέρνηση, ποια πολιτική

έχει, πόσο συγκροτημένη και συνεπής είναι η πολιτική αυτή.

Ελπίζω στη συζήτηση ο κ. Καραμανλής να δώσει επιτέλους, ορισμένες πληροφορίες γι' αυτήν την πολιτική που επίμονα έχει αρνηθεί. Με ποιο τρόπο θα αυξηθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης αφού θεωρεί, ότι οι σημερινοί δεν είναι ικανοποιητικοί; Ποιες δαπάνες θα περικόψει, μια που υποστηρίζει ότι υπήρχαν σπατάλες και υπερβολικές δαπάνες; Σε τι ποσό συμποσοούνται κατά κεφάλαιο και συνολικά οι δαπάνες αυτές; Φτάνουν τα 10 δις Ευρώ όπως έχει υποσχεθεί; Σε ποιο χρονικό διάστημα θα γίνουν οι περικοπές; Πόσο κοστίζουν ορισμένες πολιτικές, που στηρίζει; Πως συμβιβάζονται όλα αυτά με τα αποτελέσματα της κομματικής απογραφής; Πως θα επιτύχει να μην επέμβει η Ευρωπαϊκή Ένωση όταν δει τις επιπτώσεις των νέων παροχών; Η σιωπή του σε όλα αυτά τα θέματα θα δημιουργήσει την πεποίθηση, ότι η κυβερνητική πολιτική χαρακτηρίζεται όχι μόνο από άγνοια αλλά και δεν είναι ειλικρινής.

Με βάση όλα τα παραπάνω είναι ήδη φανερό πως οι βασικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας για την ριζική αύξηση μισθών και συντάξεων, για τη δραστική μείωση της ανεργίας, για την άμεση αντιμετώπιση της φτώχειας

και την πολυδιαφημισμένη ανάπτυξη του 5% τίθενται υπό αίρεση από την ίδια την κυβέρνηση. Είναι επίσης χαρακτηριστικό πως η κυβέρνηση προαναγγέλλει μεν διάφορες παροχές, ότι «όλα θα τηρηθούν», ενώ ταυτόχρονα ο υπουργός Οικονομίας προειδοποιεί ότι η οικονομία δεν αντέχει νέες δαπάνες! Η παραδοσιακή διγλωσσία της Νέας Δημοκρατίας φαίνεται πως θα είναι η νέα συνταγή διακυβέρνησης για τα επόμενα χρόνια. Διγλωσσία και ταυτόχρονα σύγχυση, απραξία. Και δεν θα πρέπει να ξεχνάμε πως η υπονόμηση της αξιοπιστίας καθώς και η επιδείνωση της ελληνικής οικονομίας θα επιβαρύνει την διαπραγματευτική θέση της χώρας σε όλα τα άλλα ζητήματα που κρίνονται στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διεθνώς.